

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-8/17/CS

Warszawa, dnia 17 września 2018 r.

DECYZJA DIH-2 NR 59/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2017 r., poz. 1063) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym rozpatrzeniu odwołania z 22 grudnia 2016 r. PRZEDSIĘBIORSTWA KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W G. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w G., od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, należącej do „PRZEDSIĘBIORSTWA KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W G. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w G., **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 22 grudnia 2016 r., PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W G. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w G. (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), wniósł odwołanie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, należącej do ww. Przedsiębiorcy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 listopada 2016 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 2922 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1593/16/8594 i próbkę kontrolną numer 6650/16/8594 w ilości 4,85 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 194/16.

Następnie inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, 17 listopada 2016 r. przekazali próbki oleju napędowego (próbkę numer 1593/16/8594 oraz próbkę kontrolną numer 6650/16/8594) do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania nr M/TA2/256/2016.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/256/16) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 listopada 2016 r. olej napędowy (o numerze próbki 1593/16/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680) – dalej: „rozporządzenie”, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz
- 2,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W toku kontroli 28 listopada 2016 r., inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań oleju napędowego pobranego 16 listopada 2016 r. o numerze próbki 1593/16/8594, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/256/16 oraz poinformowali Przedsiębiorcę o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 6650/16/8594.

Pismem z 29 listopada 2016 r., Strona złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 6650/16/8594.

Ponadto w trakcie kontroli przeprowadzonej 28 listopada 2016 r. na ww. stacji paliw, z uwagi na nową dostawę paliwa, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 5061 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1650/16/8594 i próbkę kontrolną numer 5779/16/8594 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 204/16.

Następnie inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, 29 listopada 2016 r. przekazali próbki oleju napędowego (próbkę numer 1650/16/8594 oraz próbkę kontrolną numer 5779/16/8594) do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania nr M/TA2/265/2016.

Postanowieniem z 28 listopada 2016 r. (sygn. PU.8361.756.2016) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, dokonał zabezpieczenia oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, w celu ustalenia jego rzeczywistej jakości.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr

M/TA2/265/16) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 28 listopada 2016 r. olej napędowy (o numerze próbki 1650/16/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz
- 4,2 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W toku kontroli 2 grudnia 2016 r., inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań oleju napędowego pobranego 28 listopada 2016 r. o numerze próbki 1650/16/8594, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/265/16 oraz poinformowali Przedsiębiorcę o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 5779/16/8594.

Pismem z 9 grudnia 2016 r. Strona poinformowała, iż rezygnuje z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 5779/16/8594.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie (sprawozdanie z badań nr PLN.125.16B) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 listopada 2016 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6650/16/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 95 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz
- 2,1 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W toku kontroli 12 grudnia 2016 r., inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań oleju napędowego pobranego 16 listopada 2016 r. o numerze próbki kontrolnej 6650/16/8594 oraz przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze PLN.125.16B.

Postanowieniem z 12 grudnia 2016 r. (sygn. PU.8361.782.2016) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, postanowił uchylić zabezpieczenie produktu dokonane postanowieniem z 28 listopada 2016 r.

Mając na względzie negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego pobranych w toku kontroli 16 i 28 listopada 2016 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, decyzją z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016) zarządził wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, znajdującego się na stacji paliw w G., /.../.

Pismem z 19 grudnia 2016 r., Strona wniosła uwagi do protokołu kontroli PU.8361.782.2016.

Pismem z 29 grudnia 2016 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, odpowiedział na uwagi zgłoszone przez Stronę do protokołu kontroli PU.8361.782.2016.

Pismem z 22 grudnia 2016 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o uchylenie

niniejszej decyzji w całości i umorzenie postępowania oraz o przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego poprzez ponowne pobranie próbek przez organ II instancji. W ocenie Przedsiębiorcy, decyzja organu I instancji narusza zarówno przepisy postępowania administracyjnego, tj. art. 7, 77 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, jak i przepisy prawa materialnego, a mianowicie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2017 r., poz. 1063), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”.

W ocenie Strony, paliwo nie powinno być wycofane z obrotu, gdyż olej napędowy zgromadzony w zbiorniku podziemnym nr 2, spełnia zdaniem Przedsiębiorcy wymagania jakościowe, pod warunkiem, że jest pobierany bezpośrednio ze zbiornika, nie zaś jak uczyniono to w czasie kontroli – z dystrybutora. Na potwierdzenie niniejszej okoliczności, do odwołania załączono sprawozdanie z badań, wykonanych przez Przemysłowy Instytut Motoryzacji w Warszawie oraz protokół pobrania próbek z 15 grudnia 2016 r. Odwołujący się, nie kwestionuje wyników badań laboratoryjnych, jednakże przyczyn naruszenia norm nie upatruje w wadliwej jakości paliwa. Dlatego też, w ocenie Strony olej napędowy nie powinien być wycofany z obrotu.

Pismem z 18 stycznia 2017 r. Strona została poinformowana, iż przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i 30 stycznia 2017 r., stawiła się na przegląd akt w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a ponadto w piśmie z 31 stycznia 2017 r. ponowiła zawarty w odwołaniu wniosek o ponowne pobranie próbek przez organ II instancji. Dodatkowo Przedsiębiorca wniósł o dołączenie jako dowód w sprawie dokumentów w postaci sprawozdań z badań oleju napędowego, wykonanych przez Operatora Logistycznego Paliw Płynnych Sp. z o.o. w Płocku – Laboratorium Paliw Płynnych w Koluszkach. Z treści niniejszego pisma wynika także, iż Strona załączyła do niego, protokół pobrania próbek z 15 grudnia 2016 r. W załączonych dokumentach stwierdzono brak ww. protokołu, jednakże protokół ten znajduje się w posiadaniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, gdyż został przekazany wcześniej w formie załącznika do odwołania z 22 grudnia 2016 r.

Decyzją z 14 lutego 2017 r. nr DIH-2 Nr 14/2017, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymał w mocy decyzję Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016) zarządzającą wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, należącej do Przedsiębiorcy.

Pismem z 17 marca 2017 r., Strona wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 14 lutego 2017 r. nr DIH-2 Nr 14/2017.

Pismem z 24 kwietnia 2017 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów udzielił odpowiedzi na ww. skargę Przedsiębiorcy.

Wyrokiem z 9 października 2017 r. (sygn. akt VI SA/Wa 937/17) Wojewódzki Sąd Administracyjny uchylił decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 14 lutego 2017 r. nr DIH-2 Nr 14/2017, utrzymującą w mocy decyzję Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016) zarządzającą wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, należącej do Przedsiębiorcy. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powinien przeprowadzić dodatkowe postępowanie dowodowe, niezależnie od przeprowadzonego przez organ I instancji, a tym samym przeprowadzić dowód z badania oleju napędowego, o co Przedsiębiorca wnioskował w odwołaniu od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 9 października 2017 r. (sygn. akt VI SA/Wa 937/17) uchylającym decyzję z 14 lutego 2017 r. DIH-2 Nr 14/2017, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z 15 marca 2018 r., poinformował Przedsiębiorcę o podjęciu niniejszego postępowania. Strona została także poinformowana, iż przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto Przedsiębiorcę poproszono o przedstawienie dowodów na wymianę lub naprawę rurociągu, łączącego zbiornik podziemny nr 2 z dystrybutorem, której to wymiany, zgodnie z treścią uzasadnienia skargi z 17 marca 2017 r., miała dokonać specjalistyczna firma Orlen Centrum Serwisowe oraz również o informację, czy paliwo, które miało zostać wycofane z obrotu zgodnie z decyzją Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (sygn. PU.8361.782.2016), nadal pozostaje w zbiorniku podziemnym nr 2.

W piśmie z 26 marca 2018 r. Strona wyjaśniła, że rurociąg łączący zbiornik nr 2 z dystrybutorem został poddany modernizacji, zaś paliwo ze zbiornika nr 2 zostało wypompowane do czterech zbiorników typu Mauser i zabezpieczone, na którą to okoliczność przedstawiono dowód w postaci protokołu z 26 czerwca 2017 r.

Postanowieniem z 18 kwietnia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów polegające na badaniu próbki oleju napędowego, wypompowanego ze zbiornika nr 2 do czterech 1000 litrowych zbiorników typu Mauser i pozostawionego w zamkniętym pomieszczeniu przez

PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W G. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w G., wycofanego z obrotu decyzją Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016), w dacie wydania tej decyzji, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, należącej do „PRZEDSIĘBIORSTWA KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W G. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w G..

Postanowieniem z 18 kwietnia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 18 czerwca 2018 r.

Postanowieniem z 18 czerwca 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 17 sierpnia 2018 r.

Pismem z 3 lipca 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował Stronę o terminie przeprowadzenia dodatkowego dowodu.

19 lipca 2018 r. pracownicy reprezentujący Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, działający na podstawie upoważnień Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 17 lipca 2018 r. wraz z pracownikiem reprezentującym akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, przystąpili do czynności związanych z przeprowadzeniem dodatkowego dowodu, w postaci poboru próbki oleju napędowego z losowo wybranego zbiornika typu MAUSER, celem przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie spełniania wymagań jakościowych dotyczących parametrów – stabilność oksydacyjna i zawartość estrów metyloowych kwasów tłuszczowych (FAME). Czynności te udokumentowano w protokole z przeprowadzenia dodatkowego dowodu z 19 lipca 2018 r., protokole sporządzonym przez Przedsiębiorcę z 19 lipca 2018 r. oraz protokole sporządzonym przez pracownika Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie nr TK/13019/2018.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/97/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 i 28 listopada 2016 r. olej napędowy, przepompowany następnie do czterech zbiorników typu Mauser, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 9,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Przy piśmie z 2 sierpnia 2018 r. przesłano Stronie sprawozdanie z badań nr M/TA2/97/18 z 24 lipca 2018 r.

Postanowieniem z 16 sierpnia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 17 września 2018 r. Przedsiębiorcę

poinformowano także o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/256/16) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 listopada 2016 r. olej napędowy (o numerze próbki 1593/16/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680) – dalej: „rozporządzenie”, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz
- 2,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/265/16) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 28 listopada 2016 r. olej napędowy (o numerze próbki 1650/16/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz
- 4,2 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Niespełnienie wymagań jakościowych potwierdziły również badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie (sprawozdanie z badań nr PLN.125.16B) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 listopada 2016 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6650/16/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł:

- powyżej 95 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz

- 2,1 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/97/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 i 28 listopada 2016 r. olej napędowy, przepompowany przez Stronę do czterech zbiorników typu Mauser, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 9,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 16 i 28 listopada 2016 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru - stabilność oksydacyjna.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z kolei, przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej stanowi, iż wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, m. in. wycofanie z obrotu produktów, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa.

W niniejszym przypadku, podstawą faktyczną wydania decyzji z 12 grudnia 2016 r., zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na stacji paliw w G., /.../, były negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbek paliwa pobranego do badań w toku kontroli 16 i 28 listopada 2016 r. z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna.

W uzasadnieniu decyzji Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo wskazał, iż dokonywanie obrotu paliwem niespełniającym wymagań jakościowych narusza bezpieczeństwo i interes konsumentów.

Podstawę prawną wydania decyzji z dnia 12 grudnia 2016 r. stanowił art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej na podstawie, którego po stwierdzeniu w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie jakości paliwa, w tym przypadku negatywnych wyników analizy laboratoryjnej pobranych próbek oleju napędowego, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie produkt z obrotu (w tym przypadku oleju napędowego).

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie normy dotyczącej stabilności oksydacyjnej może powodować wzrost lepkości oraz powstanie żywic i osadów, które mogą bardzo poważnie zaszkodzić eksploatacji pojazdu, blokując zarówno filtry jak i pozostałe elementy układu paliwowego, a tym samym narazić użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów.

Mając powyższe na uwadze wydanie niniejszej decyzji – utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji – jest w pełni uzasadnione ze względu na bezpieczeństwo i interes konsumentów – użytkowników pojazdów.

Wskazać bowiem można, że stosowanie przez konsumentów paliwa niespełniającego wymagań jakościowych paliw powoduje zagrożenie interesów ekonomicznych konsumentów. W tym miejscu wypada dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

W niniejszym postępowaniu w sposób nie budzący wątpliwości wykazano, iż wycofane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, co potwierdziły badania laboratoryjne, w tym także badania przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu. A zatem, wbrew twierdzeniom Strony, nie doszło do naruszenia art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, ze względu na bezpieczeństwo i uzasadniony interes konsumenta, nakazanie wycofania zakwestionowanego paliwa z obrotu było zasadne.

Odnosząc się do treści uzasadnienia odwołania, w zakresie dotyczącym pobrania próbek bezpośrednio z dystrybutora (odmierzacza), nie zaś ze zbiornika nr 2 znajdującego się na kontrolowanej stacji paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie wyjaśnia co następuje.

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w toku kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową stosuje się nieużywane pojemniki metalowe o pojemności około 4l, wykonane z materiału niezawierającego

ołowiu, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Należy również podkreślić, iż pojemniki do których pobiera się próbki paliwa są jednorazowego użytku.

Odnosząc się do twierdzenia Strony, iż ilość pobranego paliwa była niemiarodajna w stosunku do ilość paliwa zgromadzonego w zbiorniku nr 2, wypada zauważyć, iż objętość próbek nie ma związku z ilością oferowanego na stacji paliwa, zaś zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Należy również dodać, że Strona w toku postępowania kontrolnego nie wносиła uwag ani zastrzeżeń do niewłaściwego pobrania próbki, niewłaściwego sprawdzenia oraz niewłaściwego zabezpieczenia pojemnika z próbką. Ponadto, podpisując protokół pobrania próbek, bez zastrzeżeń, Strona potwierdziła, iż zapoznała się ze sposobem pobrania próbek i opisem czynności znajdujących się w protokole pobrania próbek. Wniesione przez Przedsiębiorcę uwagi do protokołu kontroli, ograniczyły się do wskazania źródła pochodzenia kontrolowanego paliwa oraz informacji o zleceniu dodatkowych badań próbek paliwa, pobranych wprost ze zbiornika.

Próbki pobrane 16 i 28 listopada 2016 r., niezwłocznie umieszczono w schłodzonych pojemnikach w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa ciekłego i jego cech charakterystycznych, a następnie zgodnie z art. 22 ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przekazano do niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, według protokołów przyjęcia do badania z 17 i 29 listopada 2016 r. W protokołach tych, laboratorium zamieściło informację, iż szczelność przekazanego pojemnika była prawidłowa, próbka była zaplombowana prawidłowo, a plomba była nienaruszona.

Powyższe fakty nie pozostawiają wątpliwości, iż w toku kontroli 16 i 28 listopada 2016 r., próbki oleju napędowego zostały pobrane, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w zakresie kwestii, czy pobranie powinno nastąpić z dystrybutora (odmierzacza), czy też jak sugerowała Strona w odwołaniu – ze zbiornika. Omawiane rozporządzenie wskazuje dwa sposoby poboru próbek paliw, a mianowicie z urządzenia służącego do dystrybucji (odmierzacza) oraz ze zbiornika, rozstrzygając który i w jakim wypadku powinien być zastosowany. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na zapewnienie prawidłowej pracy silnika pojazdu. Na stacji paliw, pojazdy tankuje się z dystrybutora, nie zaś ze zbiornika. Dlatego też próbki pobiera się również z dystrybutora. Innymi słowy, zasadą jest, że na stacjach paliw próbki pobierane są z dystrybutora (odmierzacza), zaś w hurtowniach ze zbiornika. Kwestie te wyjaśniają również przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 16 ust. 4 tejże ustawy, inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa. Z kolei w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawodawca określa,

że stacja paliwowa – to zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających, a w pkt 38 określa definicję dystrybutora jako odmierzacza paliw będącego instalacją pomiarową, przeznaczoną do tankowania paliw na stacjach paliwowych. Tak więc ustawodawca wprost określił, że na stacjach paliw tankowanie może odbywać się tylko poprzez dystrybutor jako instalację pomiarową zatankowanego (pobranego) paliwa. Inspektorzy pobierają więc próbki paliw w taki sposób w jaki paliwo tankowane jest przez konsumentów. Ma tu także znaczenie pobieranie przez dystrybutor jako instalację pomiarową bowiem przepisy określają jakie ilości paliwa mogą zostać pobrane do pojemników. Podkreślenia wypada również, iż miejscem, gdzie przeprowadzono kontrolę jest ogólnodostępna stacja paliwowa wyposażona w ww. dystrybutory, a nie niedostępna publicznie baza paliw, gdzie tankowanie pojazdów (cystern) odbywa się przy wykorzystaniu zupełnie innych urządzeń technicznych przy pomocy niemożliwe jest pobranie parolitrowej próbki paliwa. Pobór na ww. bazach może odbywać się tylko ze zbiorników, przy zachowaniu szczególnych warunków bezpieczeństwa i przy nadzorze pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy. Zbiorniki paliw instalowane na stacjach paliw nie są przystosowane do bezpośredniego poboru paliw, często są zabezpieczone przed ingerencją osób trzecich, a próba pobrania paliwa na stacji paliwowej ze zbiornika wiązałaby się z naruszeniem jego zabezpieczenia, rozhermetyzowaniem oraz koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa inspektorom pobierającym, personelowi i klientom (w czasie pobierania próbek stacja jest czynna poza wyłączonym stanowiskiem przy którym pobierane jest paliwo).

W kontekście powyższego, zarzuty Przedsiębiorcy dotyczące niepobrania próbek ze zbiornika nr 2 lub równocześnie ze zbiornika i dystrybutora, znajdującego się na kontrolowanej stacji, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do wniosku Strony, dotyczącego pobrania dodatkowej próbki przez organ II instancji, bezpośrednio ze zbiornika nr 2, o co przedsiębiorca wnosił w odwołaniu z 22 grudnia 2016 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, zarówno w trakcie kontroli 16 listopada 2016 r., jak i kontroli 28 listopada 2016 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała jedynie w stosunku do próbki kontrolnej pobranej 16 listopada 2016 r. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania trzeciej próbki paliwa

do badania, a tym samym brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobrane w toku kontroli. Ponadto zgodnie z przepisem art. 16 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej. Kontroli, jak już wskazano powyżej, podlega paliwo transportowane, magazynowane i wprowadzane do obrotu, nie zaś paliwo wycofane z obrotu, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Niemniej jednak, zważywszy na stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powinien przeprowadzić dodatkowe postępowanie dowodowe, niezależnie od przeprowadzonego przez organ I instancji, a tym samym przeprowadzić dowód z badania oleju napędowego, o co Przedsiębiorca wnioskował w odwołaniu, postępowanie takie przeprowadzono dokonując poboru próbki oleju napędowego z losowo wybranego zbiornika typu MAUSER, do którego wypompowano wycofane z obrotu paliwo.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/97/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 i 28 listopada 2016 r. olej napędowy, przepompowany następnie do czterech zbiorników typu MAUSER, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr – stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 9,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Konkludując, należy stwierdzić, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 i 28 listopada 2016 r. olej napędowy pobrany zarówno z dystrybutora, jak i bezpośrednio ze zbiornika typu MAUSER, do którego został przepompowany ze zbiornika nr 2, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu.

Odnosząc się do sugerowanej przez Stronę kwestii wpływu konstrukcji i długości rurociągu na różnice pomiędzy jakością paliwa pobieranego z dystrybutora (odmierzacza), a paliwa pobieranego ze zbiornika nr 2, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy ponownie podkreślić, iż kontrole 16 i 28 listopada 2016 r. odbyły się na ogólnodostępnej stacji paliw w G., /.../. Próbki oleju napędowego zostały przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego pobierają paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji. Istota zaś regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. Budowa instalacji przeznaczonej do dystrybucji i sprzedaży konsumentom paliw nie może mieć wpływu na jakość paliw. Konsument tankuje pojazd bezpośrednio z odmierzacza paliw i podnoszona przez stronę długość rurociągu jak również ograniczona liczba tankowań nie może uzasadniać oferowania konsumentom

paliwa niewłaściwej jakości. Należy wyraźnie podkreślić, że to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek przyjęcia takich rozwiązań konstrukcyjnych rurociągu, odmierzacza i zbiornika, aby paliwo pobierane przez konsumentów z odmierzacza paliw na stacjach paliw spełniało wymagania jakościowe. Ponownie zatem należy podkreślić, iż zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż dołączone przez Stronę do odwołania sprawozdanie z badań (nr PLN.135.16B) przeprowadzonych przez Przemysłowy Instytut Motoryzacji w Warszawie, dotyczących zgodnie z protokołem z 15 grudnia 2016 r., próbki pobranej bezpośrednio ze zbiornika nr 2, tj. po wycofaniu paliwa z obrotu, nie może być brane pod uwagę przy podjęciu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Podstawę oceny jakości paliwa stanowią w tym wypadku wyniki badań próbek pobranych przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Inspektora Inspekcji Handlowej 16 i 28 listopada 2016 r. oraz zgodnie ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, nakazującym przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego, wynik badania próbki pobranej ze zbiornika typu MAUSER.

Analogicznie należy odnieść się do załączonych przy piśmie z 31 stycznia 2017 r. sprawozdań z badań oleju napędowego, wykonanych przez /.../. Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, że w wyroku z dnia 4 lipca 2012 r. (sygn. akt II GSK 917/11) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „(...)przepis art. 28 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej można traktować jako nawiązanie do legalnej (formalnej) teorii dowodów, nakazującej w omawianej sytuacji wykorzystanie próbki kontrolnej jako materiału badawczego dla przeprowadzenia badań i ekspertyz mających na celu podważenie wcześniejszego badania organu. Skorzystanie przez stronę z tego samego źródłowego materiału dowodowego, z jakiego wcześniej skorzystał organ przeprowadzający badanie, jest rozwiązaniem racjonalnym, nie stwarzającym stronie zbędnych utrudnień dla dochodzenia swoich racji, a zarazem chroniącym zasadę prawdy materialnej. Takie podejście w pełni mieści się w ramach konstytucyjnej zasady proporcjonalności. Natomiast, gdyby miałyby być inaczej, jak tego domagała się skarżąca, wówczas nie ma żadnej pewności w jaki sposób i z jakiej partii towaru została pobrana próbka na potrzeby przeprowadzenia badania kontrolnego, weryfikującego wcześniejsze badanie organu. Takie badania, gdyby miano je dopuścić jako materiał dowodowy w sprawie, jak można sądzić, powołując się na doświadczenie życiowe, byłyby obciążone znacznym ryzykiem niewiarygodności.”

Mając powyższe na względzie, zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7, 77 i 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadne.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 grudnia 2016 r. (nr PU.8361.782.2016) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości 5061 litrów, znajdującego się w zbiorniku podziemnym nr 2, połączonym z odmierzaczem oleju napędowego, na

stacji paliw w G., /.../, należącej do PRZEDSIĘBIORSTWA KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W G. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w G..

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska